

II Сцена

Празнична зала в двореца. Влизат Кралят, Кралицата, Хамлет, Полоний, Лаерт, Волтиманд, Корнелий, придворни и свита.

КРАЛЯТ

- Макар и жива в паметта ни още
да е смъртта на скъпия ни Хамлет,
покойния наш брат; макар сърцето
да беше призовано да скърби,
и ~~цялото ни кралство~~ ^{превратното} да се ~~слее~~ ^{отде}
в едно печално чело - след борба
на разум и природа, ние с мъдра
и тиха скръб си спомняме за него
и за самите себе си.- Затуй,
с тъй да се каже скръбна радост, с дух
щастлив и същевременно печален,
с око усмихнато и насълзено,
на погребение с венци от рози,
и с вопли на венчално празненство;
еднакво с радост и печал в душата,
ний взехме за жена - която нявга
сестра ни беше, а сега - кралица;
~~и войниствените земи разделя~~ ^{наследник на царския престол}
на нашата ^{борваща} държава; ~~с нас;~~ така
ний действахме - не можахме глухи
пред светлата ви мъдрост да останем.
За всичко ние ви благодарим.